

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/112/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512203684
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8512203684.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci navrhovateľa O. S., nar. XX.X.XXXX, Q. XX, XXX XX W. I., pr. zast. JUDr. Mariana Dobříková, advokátska kancelária, s.r.o., Jilemnického 8, 036 01 Martin, IČO: 36869431, proti odporcovi, KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23, Bratislava, IČO: 00585441, v konaní o zaplatenie 214,99 Eur s prísl., o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 6C/138/2012-103 zo dňa 04.04.2013 takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrďuje sa rozsudok.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania a to trovy právneho zastúpenia vo výške 33,28 Eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Mariany Dobříkovej, advokátky so sídlom v Martine.

odôvodnenie:

Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 214,99 Eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 30. 01. 2012 do zaplatenia v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia a v tej istej lehote nahradiť mu trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku a z náhrady trov právneho zastúpenia.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že skutkovo mal za preukázané, že dňa 26. 12. 2011 došlo k poškodeniu čelného skla motorového vozidla značky Škoda Octavia, evidenčné číslo SL 303BA a to tak, že zo zadnej nápravy motorového vozidla v dôsledku prevádzky motorového vozidla značky Citroen C3, evidenčné číslo SL 944AX bol vymrštený kameň, ktorý nárazil na čelné sklo autá navrhovateľa. V čase škodovej udalosti bola vozovka suchá a v momente škodovej udalosti neboli na ceste prítomné žiadne iné motorové vozidlá. Navrhovateľ si dal vozidlo opraviť v autoservise a zaplatil za opravu 214,99 Eur. Ďalej mal za preukázané zo svedeckých výpovedí svedka W. a B. S., že ku škode došlo v dôsledku vymrštenia kamenia z pod vozidla poistenca odporcu.

Na takto zistený skutkový stav prijal právny názor, podľa ktorého za vzniknutú škodu, ku ktorej došlo vymrštením kameň spod kola poistenca odporcu zodpovedá v súlade s ustanovením § 427 v spojení s ustanovením § 428 Občianskeho zákonníka prevádzkovateľ tohto motorového vozidla. Mal za to, že ku škode došlo v dôsledku pohybu kolies pri prevádzke motorového vozidla poisteného u odporcu a je tak nesporné, že išlo o okolnosť majúcu pôvod v prevádzke a preto je tu zodpovednosť daná v zmysle § 428 veta prvá Občianskeho zákonníka.

Ďalej prijal právny názor, podľa ktorého v prejednávanej veci neexistujú liberačné dôvody pre zbavenie sa zodpovednosti prevádzkovaateľa motorového vozidla.

Poukázal teda na ustanovenie § 427 ods. 1, 2, § 428, § 431 Občianskeho zákonníka § 4 ods. 4 a § 15 ods. 1 zákona číslo 381/2001 Z.z.o povinnom zmluvnom poistení.

Pokiaľ ide o úrok z omeškania, vyhovel návrhu navrhovateľa a priznal mu úrok z omeškania zo sumy 214,99 Eur vo výške 9 % ročne od 30. 01. 2012 do zaplataenia s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Za deň omeškania bol určený deň, keď odporca oznámil navrhovateľovi , že mu neposkytnú náhradu škody.

O trovách konania rozhodol podľa § 42 ods. 1 O.s.p. a úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote odporca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo zmenil napadnutý rozsudok a žalobu zamietol v celom rozsahu. V odvolaní ďalej uviedol, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V odvolaní ďalej uviedol, že zodpovednosť podľa § 427 Občianskeho zákonníka je objektívna a na vznik zodpovednosti nie je potrebné zavinené protiprávne konanie, postačuje preukázanie skutočnosti, že škoda vznikla v súvislosti s osobitnou právnou povahou prevádzky motorového vozidla vznik škody a existenciu kauzálneho vzťahu medzi nimi. Povinnosť preukázať zodpovednosť na naplnenie týchto podmienok zaťažuje navrhovateľa. A teda navrhovateľ je povinný preukázať vecnú a časovú súvislosť medzi osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla ako príčinou a vznikom škody ako následkom. Nepostačuje len tvrdenia navrhovateľa o existencii kauzálneho vzťahu. V prípade odskočenia kameňa od kolies vozidla si vodič vzhľadom na hmotnosť kameňa nemôže byť vedomý toho, že spod jeho kolies odletel kameň, pretože túto skutočnosť vzhľadom na pomer hmotnosti vozidla a kameňa nemôže zaregistrovať.

Poukázal, že svedok W. vo svojej výpovedi uviedol, že po vystúpení z auta mu navrhovateľ povedal, že z jeho auta vyskočil kameň, ktorým mu rozbil predné čelné sklo. Nepamätá si, či sklo bolo prasknuté, avšak nemal dôvod mu neveriť, pretože mal podobnú skúsenosť a nahlásil to poisťovní. Podľa názoru odvolateľa tak tento svedok nevynímal svojimi zmyslami, že došlo k odskočeniu kameňa od jeho motorového vozidla. Nevychádza a jeho vyjadrenie z vlastných poznatkov a vlastných zistení, ale len z tvrdenia vodiča.

Podľa názoru odporcu nebolo jednoznačne preukázané, že k vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla a teda navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť medzi prevádzkou motorového vozidla poisťníka odporcu a škodou, ktorá vznikla na jeho motorovom vozidle.

V odvolaní ďalej uviedol že pri škode spôsobenej na čelnom skle ide o stret najmenej dvoch prevádzok, a preto ustanovenie § 431 Občianskeho zákonníka umožňuje posudzovať zodpovednosť za škodu spôsobenú stretom dvoch alebo viacerých prevádzok, pričom každý z prevádzateľov nesie zodpovednosť za časť celkovej škody úmerne k svojej účasti na škode. Zastáva názor, že vymrštený kameň spod pneumatiky predchádzajúceho vozidla nie je okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke a má za to, že poisťený vynaložil všetku možnú starostlivosť, ktorú možno od neho objektívne požadovať v danej situácii, aby zabránil vymršteniu kameňa. Bolo by absurdné požadovať od vodiča, aby sústredil svoju pozornosť na každú skalku na ceste a snažil sa jej vyhnúť.

Vo vzťahu k výroku o trovách konania uviedol, že súd neaplikoval ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. a vzhľadom na predmet sporu ide o možnosť súdu trovy konania, ktoré predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako je pohľadávka tieto nepriznať alebo ich znížiť.

Ďalej v časti požadovaných úrokov nezdôvodnil svoje rozhodnutie a priznal mu úrok od 30. 01. 2012 .

K podanému vyjadreniu podal písomné vyjadrenie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok a priznal mu trovy odvolacieho konania.

Vo vyjadrení uviedol, že škoda bola nepochybne spôsobená prevádzkou motorového vozidla. Motorové vozidlo bolo v čase vzniku škody používané na jazdu po na to určenej vozovke. Vo vzťahu k trovám konania uviedol, že aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. nie je namieste, pretože trovy konania síce prevyšujú istinu, nie sú však neprimerané, a k súdному konaniu došlo len v dôsledku správania sa odporcu - vyhýbania sa povinnosti plniť náhradu škody za svojich poistených.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) a potom ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred rozsudok verejne vyhlásil a dospel k záveru, že v prejednávanej veci boli splnené podmienky pre potvrdenie napadnutého rozsudku (§ 219 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa právneho záveru odvolacieho súdu prvostupňový súd na zistený skutkový stav použil správny právny predpis, ktorý aj správne interpretoval, pričom zo skutkových záverov vyvodil správne právne závery. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku (§ 219 2 O.s.p.).

K odvolacím námietkam a na zvýraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd udáva.

Odporca namieťa, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotil a nesprávne právne vec posúdil. Podľa jeho názoru nedošlo k preukázaniu objektívnej zodpovednosti poistenca odporcu podľa ustanovenia § 427 Občianskeho zákonníka i keď v prípade objektívnej zodpovednosti podľa tohto citovaného ustanovenia musí byť príčinou osobitná povaha prevádzky prevádzateľa a následkom vzniku škody. Žalobca bol povinný preukázať vecnú a časovú súvislosť medzi osobitnou povahou konkrétneho motorového vozidla ako príčinou a vznikom škody ako následkom.

Odvolací súd k tejto odvolacej námietke udáva, že po zhodnotení vykonaného dokazovania prvostupňovým súdom dospel k zhodnému názoru s prvostupňovým súdom, že bolo preukázané že dňa 26. 12. 2011 došlo k dopravnej nehode na ceste za W.T. v smere na Z. (obec) tak, že zo zadnej nápravy motorového vozidla značky Citroen C3 evidenčné číslo SL 944 AX bol vymrštený kameň, ktorý narazil na čelné sklo navrhovateľa, teda jeho motorového vozidla a v dôsledku čoho došlo k poškodeniu predného čelného skla.

Bolo preukázané, že v čase vzniku tejto škodovej udalosti sa na danom úseku cesty nenachádzalo a ani neprichádzalo žiadne motorové vozidlo okrem vozidla. Ďalej bolo preukázané, že po vymrštení kameňa pohybom vozidla sú na základe trúbenia a blikania navrhovateľa poškodeného vozidla došlo k odstaveniu vozidiel na najbližšie prípustnom mieste. Predmetné výpovede svedkov D. W. a B. S. potvrdil i záznam o dopravnej nehode. Prvostupňový súd dospel správne k záveru, že spod kolies motorového vozidla evidenčné číslo SL 9444AX bol vymrštený kameň do čelného skla poškodeného vozidla navrhovateľa evidenčné číslo SL 303 BA. V zhode s prvostupňovým súdom i odvolací súd považuje, že je možné konštatovať, že medzi vymrštením kameňa a škodou prasknutím predného

colného sklá existovala priama príčinná súvislosť a to tak časová ako aj vecná. Vyplýva to z výpovede svedkov, ktorí súvislosť potvrdili a vyplýva to i zo záznamu o dopravnej nehode. Námietka odporcu o nepreukázaní príčinnej súvislosti po vecnej a časovej v tomto smere o nedostatočne skutkovom zistení prvostupňovým súdom nebola dôvodná. Príčinná súvislosť bola preukázaná a v tejto rovine sa nevyžadovalo žiadne doplnenie dokazovania. Skutkový stav v tomto smere bol dostatočným spôsobom preukázaný a to, pokiaľ ide o vzťah medzi príčinou a jej následkom. Nie je možné súhlasiť so záverom odvolateľa, pokiaľ poukazuje, že svedok - vodič motorového vozidla svedok P. W. mal uvádzať len tvrdenia, ktoré mu boli povedané navrhovateľom, a nejde o jeho vlastné vnímanie situácie zmyslami. Svedok vo svojej svedeckej výpovedi uviedol len to, že nevie s určitosťou uviesť, či sklo bolo prasknuté alebo bola tam štrbinka, čo si nepamätá presne. Svedok teda uviedol, že si nepamätá presne, či išlo o priehlbinku alebo prasknutie, pričom navyše uviedol, že jemu sa v minulosti stála obdobná skúsenosť. Svedok uviedol, že s určitosťou by vedel povedať, že sklo bolo poškodené, pretože sa bol na neho pozrieť bezprostredne po škodovej udalosti.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 120 ods. 3 O.s.p., ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

Podľa § 125 O.s.p., za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 132 O.s.p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.).

Odvolací súd konštatuje, že v dostatočnom rozsahu prvostupňový súd vykonal dokazovanie, z ktorého vyplýva spoľahlivý záver o vzniku škodovej udalosti výsledkom ktorej bolo poškodenie vozidla navrhovateľa a to vymrštením kameňa spod kolesa motorového vozidla, ktorého prevádzateľom bol poistenec odporcu. Prvostupňový súd vychádzal vo veci zo zhodných tvrdení účastníkov dopravnej nehody a zo strany odporcu neboli predložené žiadne iné dôkazy, ktoré by vyvracali tvrdenie účastníkov. Podľa ustálenej súdnej praxe súd rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo ich pravdivosti nemal dôvodné a závažné pochybnosti (§ 153 ods. 1 O.s.p.).

Zákonná úprava obsiahnutá v ustanovení § 120 O.s.p. zakotvuje zásadné rozdiely medzi sporovým a nesporovým konaním. Zároveň akceptuje tú skutočnosť, že vzhľadom k povahe oboch týchto konaní dokazovanie v sporovom konaní je založené na iných základoch ako dokazovanie v konaní sporovom, lebo sporové konanie je ovládané prejednávacou zásadou.

Účastník má preto povinnosť tvrdenia (§ 79 ods. 1 O.s.p.) a dôkaznú povinnosť.

V riešenej veci súd prvého stupňa dôsledne postupoval podľa § 120 ods. 1 veta tretia O.s.p. a v každom štádiu konania zvažoval, ktoré dôkazy so zreteľom k uplatňovanému petitu je potrebné výnimočne a nevyhnutne vykonať pre rozhodnutie vo veci. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku

jednoznačne vyplýva, že súd prvého stupňa vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula a nie je v danej veci ani logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti pravdivosti ak výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z úst ustanovenia § 132 až 135 O.s.p.

Odvolací súd považuje odvoláciu námietku o nesprávnom právnom posúdení vedci prvostupňovým súdom za nesprávnu.

Podľa § 427 ods. 1 O.z., fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa § 428 O.z., svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

Ustanovenie § 428 Občianskeho zákonníka nadväzuje na ustanovenie § 427 Občianskeho zákonníka. Práve v ustanovení § 428 Občianskeho zákonníka sú uvedené liberačné dôvody zbavenia sa zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov a to, že škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré nemajú pôvod v prevádzke a škoda spôsobená takzvanou neodvrátielňou udalosťou - zásah zvonku (prírodné sily, zásah osoby alebo zvieratá)

Podľa § 428 prvá veta Občianskeho zákonníka liberácia nie je možná, ak škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Ani v tomto prípade nedefinuje zákon, ktoré okolnosti možno považovať za také, ktoré majú pôvod v prevádzke. V zmysle zákonného ustanovenia však pri škode spôsobenej okolnosťami majúcimi pôvod v prevádzke sa rozumejú okolnosti, ktoré súvisia s organizáciou, riadením a uskutočňovaním prevádzky a sú v príčinnej súvislosti so škodou. Vymrštenie kameňa na ceste spod kolies idúceho motorového vozidla a v tej súvislosti následne vzniknutá škoda na inom vozidle nepochybne je takou okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke vozidla, a preto podľa ustanovenia § 428 prvá veta Občianskeho zákonníka do úvahy neprichádza liberácia. Prvostupňový súd preto správne skonštatoval ako uviedol, že škoda spôsobená kameňom vymršteným spod kolies idúceho motorového vozidla je škodou spôsobenou okolnosťou, ktorá má svoj pôvod v prevádzke motorového vozidla. Je na základe už aj ustálenej súdnej praxe nepochybne, že motorové vozidlo je v prevádzke, keď sa pohybuje, a preto bez pohybu motorového vozidla by nedošlo k vymršteniu kameňa a následne k vzniku škody na inom vozidle. K vymršteniu kameňa došlo v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, t.j. s jeho činnosťou a pohybom. Aj keď kameň nie je súčasťou motorového vozidla, bez pôsobenia otáčavého pohybu kolies idúceho motorového vozidla by kameň zostal na svojom mieste na ceste a k jeho vymršteniu a vzniku škody by nedošlo.

Prevádzkou motorového vozidla došlo k vymršteniu kameňa a následne k vzniku škodovej udalosti, a preto je správny záver prvostupňového súdu, že škoda bola spôsobená okolnosťou, ktorá má svoj pôvod v prevádzke vozidla.

Odporca ďalej namietal v podanom odvolaní, že prvostupňový súd sa nesprávne vyrovnal s otázkou spoločnej zodpovednosti prevádzateľov zúčastnených motorových vozidiel v zmysle § 431 Občianskeho zákonníka. Prvostupňový súd správne vyhodnotil, že nie je možné v prejednávanej veci aplikovať ustanovenie § 431 Občianskeho zákonníka. Odporca v priebehu prvostupňového, ako i odvolacieho konania neuviedol konkrétne v čom by malo spočívať spoluzavinenie navrhovateľa, a teda v čom konkrétne navrhovateľ porušil svoje povinnosti. Zo samotnej skutočnosti, že v momente vzniku škodovej udalosti prevádzkoval motorové vozidlo nemožno vyvodiť jeho spoluzodpovednosť. Odporca nepreukázal a nekonkretizoval v čom by malo spočívať porušenie právnej povinnosti zo strany navrhovateľa, teda poškodeného.

Nemožno súhlasiť s odvolacom námietkou, že prvostupňový súd neodôvodnil svoje rozhodnutie, pokiaľ priznal navrhovateľovi požadované úroky z omeškania počnúc od 30. 01. 2012.

Prvostupňový súd poukázal na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky číslo 87/1995 Z.z. V odôvodnení uviedol, že návrhu vyhovel, pokiaľ ide o úroky z omeškania, pretože požadovanú výšku úrokov z omeškania považoval v súlade s kogentnou právnou úpravou.

Podľa § 11 ods.6 písm b zákona č. 381/ 2010 Z.z účinného v čase vzniku poistnej udalosti Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené. Odporca oznámil navrhovateľovi dôvody pre ktoré neposkytne mu poistné plnenie a tak sa dostal do omeškania so splnením dlhu od 30.1.2012.

Nedôvodnou je taktiež námietka odvolateľa, podľa ktorej mal súd aplikovať ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. s poukazom na neprimeranosť výšky trov k výške uplatnenej pohľadávky.

Zmierňujúce ustanovenie § 150 O.s.p. prichádza do úvahy za stavu, že existujú účelne vynaložené trovy, ktoré sa majú priznať, no existujú skutočnosti predpokladané ustanovením § 150 O.s.p. odôvodňujúce nepriznanie náhrady trov konania.

Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z.: „V týchto konaniach najmä trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Spoločnosti, ktoré takéto pohľadávky hromadne uplatňujú, majú možnosť výberu advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie takýchto pohľadávok za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta stále zostanú tieto veci vzhľadom na ich množstvo, zaujímavé. Pre porovnanie nariadenie o tzv. drobných veciach uvažuje s nepriznaním trov konania, pokiaľ sú neprimerané voči pohľadávke vo veciach do 2000 Euro. Navrhovaným ustanovením sa navrhuje nepriznanie neprimeraných trov voči pohľadávke len v sporoch o tie najnižšie sumy.“

Cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť, ako je vyššie uvedené, vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi. Možnosť zníženia, prípadne nepriznania trov konania upravuje ust. § 150 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže súd aplikovať iba vo vzťahu k žalobcovi uplatňujúcemu si pohľadávku do výšky 1000 Eur.

V prejednáwanej veci si žalobca uplatnil voči žalovanému pohľadávku vo výške 214,99 eur s príslušenstvom, pričom priznané trovy právneho zastúpenia boli 434,65 eur, teda vo výške dvojnásobku uplatnenej pohľadávky. Nepochybne ide o drobný spor (§ 200ea ods. 1 O.s.p.). Odvolací súd však nepovažuje za dôvodné v prejednáwanej veci aplikovať ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. (ktorého aplikácia je fakultatívna v závislosti od okolností prejednáwanej veci) a to z dôvodu, že by nebol naplnený jeho zmysel vyjadrený v citovanej dôvodovej správe. Predmetom konania bol nárok žalobcu uplatnený voči žalovanému (poisťovni) na základe poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorý žalovaný odmietol dobrovoľne plniť. Priznané trovy sú nepochybne trovami účelnými, vznikli v súvislosti s konaním a nepochybne by neboli vznikli, ak by tu nebolo predmetné konania, ktorého začatie vyvolal dodávateľ tým, že nepristúpil k plneniu, na ktoré bol povinný. Zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnému účastníkovi

alebo účastníkovi, ktorému to priamo priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusel zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

Odvolací súd tak postupom podľa § 219 ods.1 O.s.p. potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny, vrátane správneho výroku o trovách konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorý ma právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému. Trovy odvolacieho konania žalobcu pozostávajú z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) a to: tarifná odmena 19,92 eur (§ 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. pri tarifnej hodnote veci 214,99 eur) + 7,81 eur režijný paušál + 20% DPH. Žalovaný je preto povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 33,28 eur, a to na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Mariany Dobríkovej, advokátky so sídlom v Martine, v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.